ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ହର୍ଚାଲ ସିଂ (ମୃତ) ଦାୟାଦମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ

ମେ 23, 2006

[ଡ. ଏ. ଆର. ଲକ୍ଷ୍ମଣନ ଏବଂ ଲୋକେଶ୍ୱର ସିଂ ପନ୍ତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ- ଧାରା 4- ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଗ୍ରାମରେ ଅବସ୍ଥିତ "ଚାହି" ଜମି – ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତି ଏକର ପିଛା 1, 75,000 ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ---ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି- କୁହାଗଲା: ତଥ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କାରଣ ଦୃଢ଼ ତଥା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା- ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ- ତେଣୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

1981 ରେ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅଧୀନରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ଶିକ୍ଷ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଚିହ୍ନିତର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ଏକ ଗ୍ରାମରେ ଅବସ୍ଥିତ "ଚାହି" ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଜମିଟି ଏକ ବିକଶିତ ବାସସ୍ଥଳୀର ଅତି ନିକଟତର ଥିଲା । ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ଉକ୍ତ ଜମି ପାଇଁ ଏକର ପିଛା 85,000 ଟଙ୍କାର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆବେଦନରେ, କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ବିକଶିତ ବାସସ୍ଥଳୀରେ ଅତି ଛୋଟ ଆକାରର ଜମିଖଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ବିକ୍ରୟ କାରବାରକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏକର ପିଛା 1, 75,000 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ତେଣୁକରି ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

କହିଲେ: 1.1. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା 12.1.1978 ରିଖରେ 407 ବର୍ଗ ଗଜ ଜମିର ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ପ୍ରତି ଏକର 1, 75,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଜମିର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ 23,635 ଟଙ୍କା ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତି ଏକର ମୂଲ୍ୟ 2, 81,065 ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 23,635 ଟଙ୍କାରେ 407 ବର୍ଗ ଗଜ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉକ୍ତ ବିକ୍ରୟ କାରବାରକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏବଂ ଏହା ଏକ ବିକଶିତ ବାସସ୍ଥଳୀରେ ହୋଇଥିବାରୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶିକୁ ଏକର ପିଛା 2,81,065 ଟଙ୍କାରୁ ଏକର ପିଛା 1, 40,532.50 ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟର ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା 50 ପ୍ରତିଶତ କାଟ ଲାଗୁ କରିଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମି ପାଇଁ ସମାନ ପରିମାଣର କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କାରଣ ବିକ୍ରୟ କାରବାର ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରକୁ ନେଇଥିଲେ, ବହୁତ ଛୋଟ ଆକାରର ଜମିଖଣ୍ଡ ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଏକ ବିକଶିତ ବାସସ୍ଥଳୀରେ । ଦୀର୍ଘ ଅବଧିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକର ପିଛା ଆହୁରି 35,000 ଟଙ୍କାର ବୃଦ୍ଧି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯାହା ଏହା ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ କରିଥିଲା ।

1.2. କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣ ଏକର ପିଛା 1, 75,000 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେଉଁ କାରଣ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, ତାହା ଦୃଢ଼ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ । ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ଅତ୍ୟଧିକ କିମ୍ବା ଅତିରିକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏକର ପିଛା କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ 1, 75,000 ଟଙ୍କା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, , ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ

ଦେଉନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଧାରା 4(1) ବିଜ୍ଞପ୍ତି 1981 ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1989 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1999 ରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନଟିର ବର୍ତ୍ତମାନ 2006 ରେ ଫଏସଲା କରାଯାଉଛି, ଯାହା କେବଳ "ଆଇନ ବିଳମ୍ବ" କାରଣରୁ ହୋଇଛି ଏବଂ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କାହାକୁ ଦାୟୀ କରାଯାଉନାହିଁ ।

1.3. ପୁନଶ୍ଚ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ 23 (1A), 23(2) ଏବଂ 28 ରେ ଥିବା ସଂଶୋଧିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଦାବିଦାର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବୈଧାନିକ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ଆବେଦନର ଖର୍ଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3890-3891/1999

ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ସ୍ଥିତ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆର.ଏଫ.ଏ. ନମ୍ବର 2853/1986 ଏବଂ 82/87 ରେ ତା 18.1.1989 ରିଖର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏଚ. ଏମ. ସିଂହ, କୌଶଲ ଯାଦବ, ଅନିଲ ହୁଡା, ସୁଶ୍ରୀ ଶବାନା ସୈଫିଲ ଏବଂ ଅରୁଣ କେ. ସିହ୍ନା, ଅଧିବକ୍ତାଗଣ

ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଶୀଲା ଗୋୟଲଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ନିଖିଲ ଗୋୟଲ, ଅଧିବକ୍ତା

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ,

ଡକ୍ଟର ଏଆର. ଲକ୍ଷ୍ମଣନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି: ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଏଚ. ଏମ. ସିଂହ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ନିଖିଲ ଗୋୟଲଙ୍କ କଥନ ଶୁଣାଗଲା । ମାମଲାଟି ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଜମିର ଅଧିଗ୍ରହଣ ସହ ଜଡ଼ିତ । ଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିନ୍ଦୁ ମୋହାଲିର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରୋପର ଜିଲ୍ଲାର ଖାରାର ତହସିଲର କମ୍ବାଲି ଗ୍ରାମରେ ଅବସ୍ଥିତ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅଧୀନରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ଚାହି ଜମି ପାଇଁ ଏକର ପିଛା 85,000 ଟଙ୍କା କରି ତା 22.12.1983 ରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆମ୍ଭେ କେବଳ ଏହି ଆବେଦନରେ ଥିବା ଚାହି ଜମି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଛୁ, ଅନ୍ୟ ଜମି ବିଷୟରେ ନୁହେଁ । 2.9.1986 ରେ, ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଚାହି ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକର ପିଛା 85,000 ଟଙ୍କାର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟର ଆବେଦନ ଉପରେ ମାମଲା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀ ଦାବିଦାର ମଧ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଭୟ ଆବେଦନର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 18.1.1989 ରେ ଏକ ସମୂହ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ପାଇଁ ଏକର ପିଛା 1, 75,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ରାଜ୍ୟର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଦାବିଦାରଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା 1989 ରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଏସ.ଏଲ.ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 8647-8648/1989 ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 19.7.1999 ରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ 10 ବର୍ଷ ଏବଂ ଆଉ କିଛି ଅବଧି ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଦେୱାନୀ ଆବେଦନର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ହର୍ଚଲ ସିଂ ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦାୟାଦମାନଙ୍କୁ ତା 2.9.2005 ରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନଥିରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ଦିନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଅବସମାପ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଫଏସଲା ପାଇଁ ଏହି ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ଆମେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ସମୂହ ରାୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦାଖଲ କରିଥିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଦର୍ଶ ଏବଂ ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବିଚାର କରି ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ "ଅର୍ବାନ ଇଷ୍ଟେଟ ମୋହାଲିର ଦଶମ ଏବଂ ଏକାଦଶ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପୂର୍ବରୁ 'କମ୍ବାଲି' ଗ୍ରାମ ଜମିରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି ଏବଂ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଜମି ଏକାଦଶ ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ତିନି କିଲୋ ଦୂରରେ ଅଛି ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିର ସ୍ଥିତି ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ 'ଅର୍ବାନ୍ ଇଷ୍ଟେଟ୍' ର ବିକାଶ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ଅତି ନିକଟତର ଅଟେ" । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଯେ ଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଚିହ୍ନିତର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏହିକି ଯେ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା ସମାନ ପ୍ରକାରର ନିର୍ମାଣର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାବ୍ୟତାକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ନଥିରେ "ଚାହି" ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଜମିର ଏକର ପିଛା 85,000 ଟଙ୍କା ହାରରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ । ଦାବିଦାରଙ୍କ କହିବାନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ ଜମି ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ନାଳ ଦ୍ୱାରା ଜଳସେଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ତଥ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ଆହୁରି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ "ଦୂଷିତ ନାଳ" ଦ୍ୱାରା ଜଳସେଚିତ ହୋଇ ଜମି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉର୍ବର ଏବଂ ଏକ ସମତଳ ଆକାରରେ ଅଛି । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ମୋହାଲିରେ ଦଶମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ନିଲାମରେ 2330 ସଂଖ୍ୟାବିଶିଷ୍ଟ ଜମିଖଣ୍ଡ 2, 31,000 ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଜମିଖଣ୍ଡ 507 ବର୍ଗ ଗଜ ବୋଲି ପରିମାପ ହୋଇଥିଲା । ନବମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଜମିଖଣ୍ଡ 25,998 ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା ଯାହା 407 ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଥିଲା । ତେବେ, ଦାବିଦାରମାନଙ୍କ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ବହୁ ପରେ ଏହି ଜମିଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ 27.3.1982 ରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଜମିଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକଶିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କ୍ରେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିସ୍ତିରେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ଥିଲା । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ହରଦେବ ସିଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ପ୍ରମାଣରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସଂଖ୍ୟା ଦଶମ ଏବଂ ନବମ କମ୍ବଲି ଗ୍ରାମର ଏକ ଅଂଶ ଏବଂ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଜମି ନବମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରୁ ତିନୋଟି କିଲୋ ଦୂରରେ ଅଛି । ତାଙ୍କ ଜେରାରେ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ଅତି ନିକଟରେ ଇଟାଭାଟି ଥିଲା ଏବଂ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ଏବଂ ନବମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଘର ନାହିଁ । ମାନ୍ୟବର ଏକକ ବିଚାରପତି ମଧ୍ୟ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବେ ତା 12.1.1978 ରିଖରେ 407 ବର୍ଗ ଗଜ ଜମିର ବିକ୍ରିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏକର ପିଛା 1,75,000 ଟଙ୍କା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଜମିର ବିକ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ 23,635 ଟଙ୍କା ଏବଂ ଏକର ପିଛା ମୂଲ୍ୟ 2, 21,000 ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନବମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ 407 ବର୍ଗ ଗଜ ଜମି ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରୟ କାରବାରକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏବଂ ଏହା ଏକ ବିକଶିତ ବାସସ୍ଥଳୀରେ ଥିବାରୁ ବିଚାରପୂର୍ବକ କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ଏକର ପିଛା 2, 81,065 ଟଙ୍କାରୁ ଏକର ପିଛା 1, 40,532-50 ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷର ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲଙ୍କ ସମସ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି 50 ପ୍ରତିଶତ କାଟ ଲାଗୁ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମି ପାଇଁ ସମାନ ପରିମାଣର କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କାରଣ ବିକ୍ରୟ କାରବାର ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରକୁ ନେଇଥିଲେ, ଏକ ବହୁତ ଛୋଟ ଆକାରର ଜମିଖଣ୍ଡ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଏକ ବିକଶିତ ବାସସ୍ଥଳୀରେ । ଦୀର୍ଘ ଅବଧିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ଏକର ପିଛା 35,000, ଟଙ୍କାର ବୃଦ୍ଧି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ

କରିବ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ଏକର ପିଛା ଦେୟଯୋଗ୍ୟ କ୍ଷତିପୂରଣକୁ 1, 75,000 ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ଉଚ୍ଚ ସମ୍ଭାବନା ଆଧାରରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ଅତିରିକ୍ତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମ୍ଭ ମତରେ, ଏକର ପିଛା 1, 75,000 ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ଥିର କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ । ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷର ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ ଏକର ପିଛା 1,75,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନକୁ ଆଦୌ ଅତ୍ୟଧିକ କିମ୍ବା ଅତିରିକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏକର ପିଛା 1, 75,000 ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଉକ୍ତ ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉନାହୁଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, 1981 ରେ ଉପରୋକ୍ତ 4(1) ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1989 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1999 ରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନଟିର ବର୍ତ୍ତମାନ 2006 ରେ ଫଏସଲା କରାଯାଉଛି, ଯାହା କେବଳ "ଆଇନ ବିଳମ୍ବ" କାରଣରୁ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହି ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ କାହାକୁ ଦାୟୀ କରାଯାଉନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23(1A), 23(2) ଏବଂ 28 ରେ ଥିବା ସଂଶୋଧିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଦାବିଦାର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବୈଧାନିକ ସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ଆବେଦନର ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛୁ ।

ସରକାର 1981 ରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, ଅନ୍ତତଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଆମ୍ଭ ମତରେ, ଏକର ପିଛା 1, 75,000 ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ଥିର କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ବି.ବି.ବି.

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ